

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ · Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῇ ἑξῶτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλημόνος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συναγώματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πρωτίστη κυβερνητικὴ σκέψις εἶνε ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος φροντίς, ἧτις ἐμπεριέχει ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν προόδον ἢ συντήρησις τῶν καθεστώτων ἔρχεται δευτέρᾳ ἐν τῇ λογικῇ τάξει; διότι τὸ αἶσθημα καὶ τὸν νόμον τῆς συντηρήσεως ἔχουσιν οἱ κυβερνηταὶ κοινὸν καὶ μετὰ τῶν ζώων αὐτῶν. Ἐὰν οἱ πῖθηκοι ἐφανατάζοντο νὰ σχηματίσωσι κοινωνίαν καὶ νὰ δημιουργήσωσιν ὑπουργεῖον ἰδίον, ὅλος ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας τοῦ ὑπουργείου τούτου, εἴτε κοινοβουλευτικῆς εἴτε μὴ, ἤθελε περιορισθῆ εἰς τὴν προμήθειαν τῆς ἀπαιτουμένης χάριν τῶν κυβερνωμένων κριθῆς καὶ σιχάλειος. Κατὰ μίμησιν τοῦ τοιοῦτου προτύπου ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις φαντάζεται ὅτι δὲν ἔχει ἄλλον λόγον ὑπάρξεως παρὰ τὴν συντήρησιν τοῦ καθεστώτος, ὅσον καὶ ἂν ἦνε τοῦτο πιθηκικόν. Ἐπὶ τὰ ἔχνη τοῦ προκατόχου ἀμέριμος προχωρεῖ ὁ διάδοχος πάντοτε πρωθυπουργός· καὶ ὑπολαμβάνει καθήκον σοβαρώτατον νὰ μὴ στερῶν αἱ ἀλοκαὶ τοῦ κράτους τοῦ ἀλμυροῦ αὐτῶν καρποῦ καὶ νὰ εἰσρέωσι καὶ ἐκρέωσιν αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τῶν δημοσίων ταμείων μετὰ μεθοδικῆς κανονικότητος. Ἄλλ' ἂν καὶ εἰς τοῦτο εὐρίσκωσι δυσκόλιας οἱ *μεγαλοφρεῖς* ἡμῶν κυβερνηταὶ, φαντάσθητε ποῖον τρόπον καὶ ἕλιγγον ἤθελον αἰσθανθῆ, ἂν προσεκαλοῦντο νὰ λύσωσι τὰ προβλήματα τοῦ μέλλοντος καὶ νὰ σταθμίσωσι τὸ βᾶρος τοῦ ἀγνώστου. Δὲν εἶνε ἤδη ἄξιοι ἀρκούντος εἰκτιρισμοῦ, ἐν ᾧ χρόνῳ βαδίζουσιν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν ἐπὶ τῶν πεζοτέρων κυβερνητικῶν ζητημάτων; Καὶ ὅμως οφείλομεν νὰ διακηρύξωμεν ὅτι τὸ σπουδαιότερον μέρος τῶν κυβερνητικῶν καθηκόντων, ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους φροντίς, ὅχι μόνον δὲν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ κατοικῆ ἐντὸς τοῦ κρανίου τῶν ἡμετέρων κυβερνητῶν, ἀλλ' οὐδ' εἰς τὸν κύκλον τοῦ ὑπ' αὐτῶν νοητοῦ κόσμου ἐμπεριλαμβάνεται.

Τὸ μέλλον. Πόση παρηγορία δὲν ἐγκλείεται ἐν τῇ μιᾷ καὶ μόνη ταύτῃ λέξει; Ἄλλ' ἡ ἐπικρατούσα πολιτικὴ κίνησις νὰ καταστιγματίσῃ καὶ τὸ μέλλον, ὅπως ἐξηχρήσωσε τὸ παρόν. Διότι τὸ μέλλον εἶνε ἀνεπίτευκτον ἐκεῖ ὅπου τὸ παρόν διηνεκός εἶνε ἀθλιον καὶ ποταπὸν. Τὸ μέλλον εἶνε τέκνον; τοῦ ὁποῦ ἡ γέννησις πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ παρόντος. Τίς θὰ ἐγκυμονίσῃ τὸν τοκετὸν τούτον ἐν Ἑλλάδι; οἱ πολιτευόμενοι; παντάπασιν· οἱ συμφέρον ἔχοντες εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ παρόντος; παράλογον· οἱ τῆς καθεστηκυίας ἡλικίας ἄνθρωποι; οὐδαμῶς. Μόνη ἡ νέα γε-

νὰ, ἡ ἀποτελοῦσα τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ παρόντος, δύναται νὰ χαλάσῃ τὴν τάξιν τῆς παρατάξεως καὶ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν. Ἐὰν μὴ ὀπλισθῶσιν αἱ νέοι μετ' ὀνόματος ψυχῆς ἀδιάσειστον, ὅσον καὶ ἂν μισῶσι σήμερον τὴν φαυλοκρατίαν, ἐξερχόμενοι εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, θὰ ὑπακούσωσι βαθμηδὸν ὑπὸ τὰ δεσμὰ αὐτῆς καὶ ἡ συνθήκη δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ καταστήσῃ αὐτὰ προσφιλῆ καὶ ἀνεκτά. Ἀπὸ τοῦδε πρέπει οἱ νέοι νὰ μὴ λησμονήσωσιν οἷδ' ἐπὶ στιγμῆν, ὅτι αἱ κακαὶ ἐξεις καὶ ὁ ὑλικὸς βίος, ἔχασε θάλατταν πολλὰκις ἰσχυρότερα τῶν τῆς διακομμένης ἀρετῆς. Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐκμετάλλεσις τῆς πατρίδος τιμᾶται περισσότερο ὑπὸ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἢ ὁ ἄγνος πατριωτισμὸς, ἐκεῖ οἱ ἐκμεταλλεῖται θὰ ἀπαρτίζωσι πάντοτε τὴν πλειονοψηφίαν. Βεβαίως αἱ νέοι καρδιαὶ οὐδέποτε φαντάζονται τὴν ἐκπτώσιν εἰς ἣν ὑπόκειται κατ' ἀνάγκην ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ὅταν ἡ κοινωνία δὲν ἐνθαρρύνῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀναγκαστοῦσι μάλιστα εἰς τὴν ἰδέαν τοιαύτης ἐκπτώσεως καὶ ὅμως εἶνε ἀνατίρρητον, ὅτι καὶ ἡ ἀγνωτέρα καὶ πατριωτικώτερα νεότης εἶνε φόβος μὴ διαφάρῃ καὶ ἐκείνη, ὅταν ἡ κοινωνία, ἐν ᾧ μέλλει νὰ ἀνδρωθῇ καὶ νὰ ζήσῃ, ἀποπνέει σῆψιν καὶ δυσωδίαν.

Διὰ ταῦτα παρὰ τῇ νεολαίᾳ πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας ὅπως πολεμηθῇ ἡ κοινωνικὴ ἐπιρροή· πρέπει ἕκαστος νέος μετ' ἰδιαζούσης στοργῆς νὰ ἐπιμεληθῇ τὰ πολυτίμα σπέρματα τῆς ἀπονηρεύτου ἑαυτοῦ καρδίας καὶ νὰ μὴ συγχῆ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοῦς μετ' ἐπιλάττωσιν τῆς εὐαισθησίας καὶ μετ' ἐπὶ τὴν ραδιοργάνησιν ἰκανότητα· ἐκ τῶν ὀραίων νεαρῶν ἀτομικῶν τύπων θὰ σχηματισθῇ πατὴρ εὐπαράσωπος ἢ πατὴρ καὶ ἐκ τῶν νέων καρδιῶν θὰ προσλάβῃ νεότητα καὶ ἀνθρωπότητα καὶ ἀκμὴν τὸ ἔθνος. Δὲν βλέπετε, δὲν αἰσθάνεσθε σήμερον ὅτι τὸ ὄνομα καὶ ἡ φήμη τῆς Ἑλλάδος μετέχει τρόπον τινα τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς φήμης τοῦ Βελόντσα; Ἡ πολιτικὴ καὶ ὁ πατριωτισμὸς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως συνηγωνίσθη περὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο πρὸ διετίας ἀγῶνα μακρὸν καὶ πεισματώδη· ὀλόκληρον κόμμα κατετροπώθη καὶ ἕτερον κόμμα, ἀνευ ἄλλης ἀξίας, κατέλαβε τὴν ὄρχήν· τὸ δὲ ἰποτελέσμα ποῖον; ὅτι ὁ ἄνθρωπος, εἴτε ἐνοχος εἴτε ἀθῶος, περὶ τοῦτου σήμερον δὲν πρόκειται, ἀνεκνήρυσθη ὁ τύπος τοῦ ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ, ὅπως ἐνοεῖ τὸν πατριωτικὸν ἢ ἐπικρατοῦσα πολιτικὴ. Ἡ ἀξία καὶ ὁ χαρακτὴρ τῶν ἀτομῶν δημιουργεῖ πάντοτε τὴν σημασίαν καὶ τὴν φήμην τοῦ ἔ-

θους· και πολλακις μεν επ' αδικια του εθνους συμβαινει τουτο, αλλα παντοτε ουτω ποσακις δεν εξυβρισθη ολόκληρος η ελληνική φυλή εν Ευρώπη ενεκα σποραδικών τινων κακής πίστεως εμπόρων η και λωποδυτών μάλιστα; Ο κόσμος ο λαλών είναι πανταχού και παντοτε φλυαρος και αδικος· η δε λογική έχει και αυτή ανάγκην τέχνης όπως επιβλήθη εις τὰ πλήθη· μονη η συνειδησις και ο άψευδής χαρακτήρ, αυτάρκης αυτος καθ' εαυτον· και αμεριμνών περι της επιδοκιμασίας η αποδοκιμασίας των περίεθ ανθρώπων, δύναται να φέρη αποτελέσματα σταθερά και έμμονα. Άλλ' η συνειδησις ακριβώς ελλείπει από της επικρατούσης παρ' ημίν πολιτικής. Η Έλλάς όπως αναρθωθή έχει ανάγκην χαρακτήρων και πεποιθμεν ότι τοιούτους θα προμηθεύση τή πατρίδι η νέα γενεά.

Ολίγας λέξεις εστί προς την φίλην νεότητα πριν κλείσωμεν την σειράν των άρθρων τούτων. Υπερ το δέον επεκράτησε παρ' ημίν η ιδέα, ότι το άτομικόν συμφέρον και το της πατρίδος εινε αντίπαλα. Βεβαίως εν κοινωνίαις, όπου βόσκει ανέτως η διαφθορά, εν κοινωνίαις, όπου η πολιτική εινε άσελγής καπιλεύσια, η Κυβέρησις παντοτε θέτει εις συγκρουσιν τήν συνειδησιν των ατόμων προς το συμφέρον αυτών· αλλ' εν ταίς ελευθέραις πολιτείαις η Κυβέρησις δεν αποτελεί το πάν και μία των σπουδαιοτέρων μεταρρυθμίσεων, αιτινες θα τελεσθώσι ποτέ εν τή χώρα αυτη, εσται αυτη· να η Κυβέρησις εν Έλλάδι καταστή τι, όσον πθ δυνατόν ολιγώτερον. Άλλ' αν η κυβέρησις θέλη νευρόσπαστα και περιθάλπη εστιν ότι και αυτους τους προδότας, η κοινωνία αγαπά και τιμά τους χαρακτήρας, τους ευσυνειδήτους, τους μετὰ τιμής εργαζομένους, τους πατριωτικώς αισθανομένους. Μεταστρέψατε τὰ βλέμματα από του πολιτικού κύκλου εις τὰ κοινωνικά στρώματα και θα ιδητε ότι ενταυθα η τιμη εινε βάσις παντός ευδοκιμούντος ατόμου. Ο μετ' απιστίας και άσυνειδησίας ευδοκιμών, ειπε καθηγητής, είτε οδοκαθαριστής εινε, θα ανήκη εις την πολιτικήν της σημερον, άνευ αυτολογίας· όταν κατατροπωθή η πολιτική αυτη, η αιωνίως κατασκευάζουσα φουμάτια διαφθοράς εν τή συνειδήσει των ατόμων, η βασιλεία των τιμών και των φιλοπατρίδων θα κυριαρχήση επ' όλης της Έλλάδος· και η νέα γενεά της σημερον αν μείνη σταθερά εν τή άγνότητι αυτης, θα απογευθή τότε τους εντίμους καρπούς της ηθικής ταύτης αναπλάσεως. Έαν η Πρόνοια δεν αρνηθή ημίν την ζωην, ελπίζομεν ότι δεν θα δευτεραγωνιστήσωμεν εν τή δριστικη κατά της φαυλοκρατίας πάλη. Ο άγων εινε βαρύς· οι μόχθοι ανυπολόγιστοι· αλλ' η ώρα της κρίσεως ηγγικε και αυθεμία θυσία εινε ανταξία της ευτυχίας του να έχωμεν πατρίδα εντιμον και μεγάλην εν εθνική δόξη.

Κ. Ίεροκλής

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Προς τους συνδημότας ημών

Ευχαρίστως ειδοποιώ τους συνδημότας μου, ότι κηρυχθέντος ηδη δριστικου του εκλογικου καταλόγου του ημετέρου δήμου τρέχ. έτους 1883, η επαναληπτική εκλογή των δημαρχικων Παρέδρων και των δημοτικων Συμβούλων του δήμου Αθηναίων, η δια του υπ' αριθ. 7161 από 30 Αυγούστου ε. ε. προγράμματός μου διακηρυχθείσα δια την

αύριον 18 ε. μηνός, θέλει ενεργηθῆ δια του εκλογικου τούτου καταλόγου· κατά τον καταλογον δε αυτον θελουν λάβει μέρος εις την εκλογήν ταύτην και όσοι ενεγράφησαν εσχάτως κατά την ενεργηθείσαν αναθεώρησιν του εκλογικου καταλόγου.

Όθεν γνωστοποιών τὰ ανωτέρω προς τους συνδημότας μου παρακαλώ τούτους να προσέλθωσιν αύριον εις τον τόπον της ψηφοφορίας και δώσωσι τας ψήφους των δια την εκλογήν των ειρηνένων μελών της δημοτικής άρχής, εξασκούντες ουτω το υπό του Νόμου διδόμενον τουτο πολυτίμω δικαίωμα.

Έν Αθήναις, τῆ 17 Σεπτεμβρίου 1883

Ο δήμαρχος
Α. Σ. Σουτζός.

Αύριον θα ψηφίσουν 1500 εκλογείς περισσότεροι από τας άλλας εκλογάς, οφείλεται δε και τουτο εις την ειλικρινή και ανδρικήν ενεργειαν του κ. Δημάρχου, ακολουθήσαντος την αντίθετον οδόν του προκατόχου του, δημιουργήσαντος φυλήν Βερουτιανών. Τουτο βεβαίως, καθώς και αι γελοιαι κατηγορια των αντιπολιτευομένων φύλλων, ίδια δε του Αϊώηρος, χανομένο εις τὰ μικρά, ενοχοποιούντα κυρίως αυτον τον Συντάκτην, ως πρόεδρον του Συμβουλίου, εστερέωσαν πλειότερον την δικαίαν δημοτικότητα, της απολαύει ο Δήμαρχος. Πλήρεις σκέψεις θέλομεν δημοσιεύσει μετὰ την επαύριον, διότι δεν επιθυμούμεν να δημοτολογούμεν πολυ διαρκουσών των εκλογών.

Καμαρόνετε την Θεσσαλονικην μας; καμαρόνετε τους εγκριτους της; Καμαρόνετε τον αρχιερέα της; Κόμματα, κόμματα, κόμματα! Ο διεσθαρμένος Έλληνας—η διεσθαρμένη ελληνική ολιγαρχία—δεν δύναται να ζήση χωρις κόμματα. Ίδού που έφεραν την Θεσσαλονικην οι εγκριτοι των Αθηνών, οι εγκριτοι της Κωνσταντινουπόλεως, οι εγκριτοι των Θεσσαλονικέων. Κατωτέρω βλέπετε εν τῆ εκ Θεσσαλονίκης επιστολή μας τὰ συμβαινοντα. Πολλά γράμματά μας εκειθεν ρίπτουν όλον το σφάλμα επί τον αρχιερέα. Γράμματα φίλων μας. Και όμως, δεν θέλομεν τους ακολουθήσει εις τον πόλεμον αυτον. Ένοχος ο αρχιερέυς, αλλ' ένοχοι και αυτοί. Υπερ πατρίδος δε ουδένα βλέπομεν ενεργούντα. Φιλοπατρίαν εννοούμεν την υποχώρησιν. Κοντά τὰ λόγια. Οί άγωνισται εν τοιούτω πονηρώ άγωνι εινε κάτι άλλο η φιλοπατρίδες. Εινε εγωισται· και τίποτε άλλο. Εγωιστής και πείσμων και άντευαγγελικός ο αρχιερέυς· αλλα εγωιστοι και μισοπάτριδες και οι λεγόμενοι εγκριτοι· λαός δε άμόρφωτος ακόμη και μη ισχυρός αρκετά να παλαυκώση και τους μεν και τους δε. Αυτή εινε η αλήθεια· στιγματίζουσα και τὰ δύο κόμματα, στιγματίζουσα και τους εν ταίς Πατριαρχείαις, αλλα και τον Σύλλογον των Έλληνικων Γραμμάτων.

Και ηδη ξεύρετε τί γίνεται; Εξ πολιται υπό την προεδρείαν δύο τούρκων—και όχι του Μητροπολίτου—εργάζεται εν τη Μητροπόλει προς καταρτισμόν καταλόγου των μελλόντων να αποτελέσωσι την γενικήν συνέλευσιν προς εκλογήν και εικουτετραμελούς επιτροπής ητις εκλέγει την έφορειαν. Το δριστικόν αποτέλεσμα της εργασίας ταύτης θα σοι ανακοινώσω άμέσως, λέγει ο γράφων προς ημιας φίλος. Να μη μάς ανακαινώσης τίποτε, διότι θεωρούμεν άισχος το προϊόν έφορείας, ης η αρχή θα ηνε καρπός επιτροπής ελ-